

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Aan de Vaste Commissie van Financiën uit de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 25 september 2003

**Betreft: NOB commentaar op wetsvoorstel ter implementatie van de EG-richtlijn
facturering, Kamerstuknummer 29.036**

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van belastingadviseurs (hierna: *de Orde*) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn nr. 2001/115/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 december 2001 tot wijziging van richtlijn nr. 77/388/EEG met het oog op de vereenvoudiging, modernisering en harmonisering van de terzake van de facturering geldende voorwaarden op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PbEG 2002, L 15) en ziet daarin aanleiding tot de volgende reactie.

1. SAMENVATTING

Het commentaar van de Orde laat zich samenvatten tot de volgende hoofdpunten:

1.1 De invoering van de verplichting voor een groot aantal Nederlandse ondernemers om vanaf 1 januari 2004 het BTW ID-nummer van de afnemer op de factuur te vermelden ondanks dat de BTW wordt geheven van de afnemer roept een verschillende vragen op over het achterhalen van (de juistheid van) het BTW ID-nummer en de gevolgen van het gebruiken van een onjuist ID-nummer.

1.2 De Orde vraagt te bevestigen dat een ondernemer die facturen uitreikt die aan de voorgestelde Nederlandse vereisten voldoen niet in conflict kan komen met de in andere EU lidstaten geldende wettelijke vereisten en dat dus het doel van de richtlijn (uniformering) ook daadwerkelijk gerealiseerd wordt.

1.3 De Orde vraagt zich af of de Belastingdienst beschikt over afdoende capaciteit ten behoeve van een voortvarende afwikkeling van de nieuwe vorm van vooroverleg die voorgesteld wordt met betrekking tot elektronische facturering. Gezien de huidige praktijkervaringen kan dergelijk vooroverleg geruime tijd in beslag nemen, hetgeen de praktische uitvoering van de voorstellen ernstig zou vertragen.

N | O | B |

1.4 Gezien de korte tijd die resteert voor ondernemers om de nodige maatregelen te treffen om per 1 januari 2004 aan de nieuwe factureringseisen te voldoen acht de Orde het wenselijk een overgangsregeling te treffen of een toezegging te doen dat de belastingdienst in de aanvangfase enige coulance in acht zal nemen.

Meer in detail vraagt de Orde uw aandacht voor de volgende technische vragen en opmerkingen.

2. ADMINISTRATIEVE LASTEN

Met waardering is door de Orde kennis genomen van het feit dat getracht is - waar mogelijk - te kiezen voor een wijze van implementeren die voor het bedrijfsleven het minst belastend is. Desondanks wordt voor grensoverschrijdende dienstverlening waarbij de BTW wordt geheven van de afnemende ondernemer (zoals onder meer: reclamediensden, diensten door ingenieurs, advocaten en accountants en soortgelijke diensten evenals informatieverwerking en informatieverschaffing, de overdracht van licentierechten, octrooirechten en auteursrechten een soortgelijke rechten, de verhuur van roerende goederen, telecommunicatiediensten, alsmede de bemiddelingsdiensten) een verzwaring van de administratieve lasten voorgesteld. Deze Nederlandse ondernemers zijn vanaf 1 januari 2004 verplicht om het BTW ID-nummer van de afnemer op de factuur te vermelden. Dit ondanks het feit dat de BTW wordt geheven van de afnemers (en de adviseur de afnemer dus geen Nederlandse BTW berekent). De Orde heeft daarover de volgende vragen:

- (a) De Orde veronderstelt dat de voorgenomen wijzigingen middels een voorlichtingscampagne aan de betrokkenen zullen worden kenbaar gemaakt. Kan worden aangegeven wanneer en op welke wijze dit zal gaan plaatsvinden?
- (b) Gelden voor de controle van de BTW ID-nummers dezelfde gedragslijnen als die welke ook gehanteerd moeten worden bij intracommunautaire goederentransacties. Met andere woorden: dient men in geval van genoemde grensoverschrijdende dienstverlening de BTW ID-nummers van de buitenlandse cliëntèle (ondernemers) periodiek te checken bij de Belastingdienst?
- (c) Is een papieren bewijs (een print) van controle van het BTW ID-nummer via het Internet op de websites van de nationale belastingdiensten of via de Website van de Europese Commissie voldoende?
- (d) Wat zijn de gevolgen voor de dienstverlener indien een BTW ID-nummer achteraf niet juist blijkt? De Orde is van mening dat ingeval het BTW ID-nummer door de dienstverlener is geverifieerd, de BTW verschuldigd wordt volgens de regels voor de "plaats van dienst". Een onjuist BTW ID-nummer kan aldus niet tot Nederlandse BTW-heffing leiden, indien de dienst belastbaar is buiten Nederland. Alleen bij twijfel over de identiteit van de afnemer zou Nederlandse BTW aan de orde kunnen zijn. De Orde vraagt dit te bevestigen.

Tevens kan in het kader van de administratieve lasten worden opgemerkt dat het onverkort toepassen van het Wisselkoersmechanisme van artikel 11, onderdeel C, punt 2 van de Zesde Richtlijn in de praktijk problemen op levert. Voornamelijk stuit het voor multinationale ondernemingen op problemen om de laatste verkoopkoers op het moment dat de belasting verschuldigd wordt te hanteren als wisselkoers. De Orde vraagt zich af of er geen mogelijkheid bestaat om de administratieve lasten op dit punt te verminderen?

3. GROOTHANDELAREN

In de MvT wordt opgemerkt dat “voorgesteld wordt de factuurplicht van ondernemers die doorgaans leveren aan andere ondernemers, uit te breiden tot al hun leveringen. Hierbij moet met name worden gedacht aan de ondernemer die de functie vervult van groothandelaar. (...) Hiermee wordt tegengegaan de in het verleden zich regelmatig voordoende praktijk dat ondernemers hun inkopen, of een gedeelte daarvan, bij de groothandelaar zonder factuur wilden laten geschieden. Deze zogenoemde "contante inkopen" werden dan buiten de administratie gehouden en ook de met die goederen verkregen omzet bleef buiten de administratie. (...) De factuurplicht van de groothandelaar geeft in dit kader dan ook een noodzakelijke uitbreiding aan de controlemogelijkheden van de Belastingdienst met betrekking tot het toezicht op de transacties tussen groothandelaren en hun afnemers”.

De Orde betwijfelt of de voorgestelde aanpassing daadwerkelijk effect zal sorteren, nu de groothandelaar niet verplicht is de identiteit van zijn afnemers te controleren en dus nog steeds geconfronteerd kan worden met afnemers die onjuiste naam-adres-woonplaats gegevens verstrekken. Invoering van een dergelijke identificatieplicht zou dit probleem ondervangen, maar zou naar de mening van de Orde een aanzienlijke en daarom ongewenste lastenverzwaring betekenen voor groothandelaren die thans niet met klantenpasjes of vergelijkbare identificatiesystemen werken.

4. AFNEMER MAAKT DE FACTUUR OP

Volgens de MvT (pag. 18) is in het wetsvoorstel gebruik gemaakt van de facultatieve regeling dat de facturen door een derde of door een afnemer mogen worden uitgereikt in naam en voor rekening van de ondernemer. Dit zijn dus niet de 'reguliere' facturen/afrekeningen opgemaakt door de ondernemer zelf. De Orde vraagt zich af of - naast de voorwaarden die uit het wetsvoorstel voortvloeien – nog nadere regels zullen worden geïntroduceerd met betrekking tot dit soort facturen. Indien dit het geval is dan vraagt de Orde deze nadere regels eveneens aan de kamer voor te leggen. De vraag rijst hoe deze nieuw voorgestelde bepaling zich verhoudt tot het bestaande beleid op dit punt. Bij voorkeur wordt het bestaande beleid in zijn geheel gecodificeerd, zonder introductie van nieuwe eisen, nu dit beleid in de praktijk goed voldoet.

5. AANDUIDING OP DE FACTUREN IN GEVAL VAN VRIJSTELLING OF VERLEGGINGSREGELING

5.1 Uniforme implementatie

Krachtens de voorgestelde regeling dient een ondernemer op de factuur bij toepassing van een BTW-vrijstelling of een verleggingsregeling dit op de factuur te melden. In het nieuwe artikel 35a, lid 1, letter k wordt bepaald: “in geval van een vrijstelling of van leveringen met toepassing van de bij deze wet behorende tabel II, onderdeel a, post 6, of wanneer de belasting wordt geheven van de afnemer, *enige aanduiding daarvan*”. De Richtlijn 2001/115/EG merkt hieromtrent op: “in geval van een vrijstelling, een verwijzing naar de bepaling in deze richtlijn die deze vrijstelling rechtvaardigt”.

N | O | B |

In de MvT wordt hieromtrent opgemerkt: “Bij de handel in gebruikte goederen waarbij de zogenoemde margeregeling wordt gehanteerd, en ingeval van een vrijstelling dan wel een intracommunautaire levering of wanneer de belasting wordt geheven van de afnemer, wordt in de voorgestelde onderdelen k en m gesproken van “enige aanduiding daarvan”. Het mag hier - conform de richtlijn facturering - gaan om een verwijzing naar de betreffende bepaling in de Zesde Richtlijn of in de Wet OB dan wel om enige andere aanduiding. In dit wetsvoorstel is gekozen voor “*enige aanduiding daarvan*”, hetgeen de ondernemer optimale vrijheid laat ten aanzien van zijn keuze ter zake. Zo kan bijvoorbeeld “omzetbelasting verlegd” op de factuur worden vermeld in een situatie waarin de omzetbelasting wordt geheven van de afnemer. Met betrekking tot een vrijstelling is voldaan aan de eis van “enige aanduiding daarvan”, als de aard van de prestatie door de omschrijving van de prestatie op de factuur duidelijk is.”

Als de Orde de toelichting goed begrijpt betekent dit bijvoorbeeld dat een Nederlandse ondernemer die een adviesdienst of een reclamedienst verricht aan een ondernemer die is gevestigd in een andere EU lidstaat, waardoor de prestatie voor de BTW-heffing gelegen is in het land van de afnemer, het BTW ID-nummer van zijn afnemer moet worden opgenomen en daarnaast op de factuur alleen te vermelden ‘BTW verlegd’. Andere aanduidingen (de richtlijn bepaling of een buitenlandse wettelijke bepaling) zijn volgens de MvT niet noodzakelijk. De Orde gaat ervan uit dat dit ook ziet op andere diensten dan die genoemd in artikel 9(2)(e) Zesde richtlijn, waarvoor de verlegging van toepassing is, zoals intracommunautaire vervoersdiensten, de met het (intracommunautaire) vervoer samenhangende diensten en internationale bemiddelingsdiensten (art. 6a Wet op de omzetbelasting 1968) alsmede werkzaamheden met betrekking tot roerende zaken (art. 6b Wet op de omzetbelasting 1968).

De Orde merkt daarbij op dat op dit moment in de praktijk ondernemers die grensoverschrijdende prestaties verrichten worden geconfronteerd met de (buitenlandse) verplichting tot vermelding van buitenlandse wetsartikelen betreffende de verleggingsregeling op de factuur. Voorts worden ondernemers op dit moment geconfronteerd met buitenlandse factuurvoorschriften in geval de prestaties voor de BTW-heffing in dat buitenland geacht worden plaats te vinden (de prestatie wordt aldaar fysiek verricht of het betreft een dienst waarvoor bepalend is waar de afnemer/ondernemer van de dienst is gevestigd, zoals bijvoorbeeld in geval van adviesdiensten en reclamediensten). Deze kwestie speelt ook indien de (buitenlandse) afnemer van de prestatie de factuur opmaakt.

In dit kader vraagt de Orde zich af welk land bevoegd is tot het stellen van eisen met betrekking tot de inhoud van de factuur, omdat artikel 32 van de Wet op de omzetbelasting 1968 er vanuit lijkt te gaan dat dit het land is waar de dienstverlener woonachtig is of is gevestigd. De Orde acht het uitgangspunt dat de lidstaat van vestiging of de woonplaats van de dienstverlener de factuureisen mag stellen het meest wenselijk. De Orde vraagt zich daarbij af of het de staatssecretaris bekend is of als gevolg van de invoering van deze richtlijn andere EU lidstaten de voornoemde eisen niet meer zullen stellen en van mening zijn dat de Nederlandse implementatie in overeenstemming zijn met voorschriften van de richtlijn. Met andere woorden: kan worden bevestigd dat een ondernemer die facturen uitreikt die aan de voorgestelde Nederlandse vereisten voldoen niet in conflict komt met de in de andere EU lidstaten geldende wettelijke vereisten.

5.2 Facturering in geval van een niet-EU opdrachtgever

De Orde vraagt zich tevens af hoe dient te worden gehandeld in het geval waarin een adviesdienst of een reclamediensdienst wordt verricht in opdracht van een buiten de EU gevestigde opdrachtgever en de factuur ook aan deze opdrachtgever wordt uitgereikt. Het vermelden van een BTW ID-nummer op de factuur is dan veelal niet realiseerbaar omdat een niet-EU-ingezetene vaak niet over een BTW ID-nummer beschikt dan wel het niet EU land soms zelfs geen BTW kent. Ter illustratie kunnen de volgende voorbeelden gegeven worden:

- Een Nederlands bedrijf verleent adviesdiensten (vgl. artikel 6, tweede lid, onderdeel d, van de Wet op de omzetbelasting 1968, hierna: de Wet) aan een Amerikaanse ondernemer. Formeel dient op grond van 35a, d het BTW ID-nummer van de afnemer op de factuur te worden vermeld. In principe kan nu niet aan dit vereiste worden voldaan.
- Een buiten de EU gevestigde ondernemer verricht 6.2.d-diensten (bijvoorbeeld het verlenen van een licentie) aan een Nederlandse ondernemer. Dient de niet-EU-ondernemer een factuur uit te reiken welke aan de Nederlandse factureringsverplichtingen voldoet? Indien de factuur wordt uitgereikt door een ondernemer in een niet-EU land met een BTW of vergelijkbaar systeem zou dit mogelijk in strijd met zijn lokale BTW-regelgeving kunnen zijn.

5.3 Onduidelijke verlegging

Tevens wijst de Orde erop dat in een aantal gevallen het niet direct duidelijk is of de BTW daadwerkelijk wordt geheven van de afnemer. Zo zal de BTW worden geheven van de afnemer, als de afnemer belastingplichtig is en in een andere EU-lidstaat is gevestigd dan Nederland en hij een dienst afneemt als bedoeld in artikel 6, tweede lid, onderdeel d, van de Wet (artikel 9, tweede lid, onderdeel e van de Zesde Richtlijn). Op basis van artikel 21, eerste lid, onderdeel b, van de Zesde Richtlijn wordt de belasting verschuldigd door de ontvanger van de dienst.

Voor diensten die niet in Nederland belastbaar zijn wanneer deze feitelijk niet in Nederland worden verricht, zoals de dienst bestaande uit het verstrekken van onderwijs of een gemakkelijksheidsdienst (artikel 6, tweede lid, onderdeel c, van de Wet), is vanuit Nederland bezien niet duidelijk of de belasting wordt geheven van de afnemer of niet. Lidstaten hebben hier een keuzemogelijkheid (artikel 21, eerste lid, onderdeel a, tweede en derde volzin, Zesde Richtlijn). Bekend is dat een aantal lidstaten voorschrijft dat de belasting wordt geheven van de afnemer. Een aantal andere lidstaten heeft bepaald dat de dienstverlener de belasting moet voldoen. In dat geval zal de presterende ondernemer zich daadwerkelijk in de lidstaat van zijn afnemer moeten registreren. De Orde stelt voor dat alleen bij een feitelijke verlegging van de BTW-verschuldigheid naar de afnemer zulks op de factuur wordt vermeld.

De Orde vraagt zich af conform welke regels de Nederlandse dienstverlener nu zijn (Nederlandse) factuur dient op te maken?

Een ander punt in dit kader is dat het niet altijd duidelijk is of de afnemer ondernemer/belastingplichtige is voor de BTW of niet. De opvattingen in de EU zijn daarover niet eenduidig. Er komen in de praktijk situaties voor dat een buitenlandse afnemer naar Nederlandse opvattingen geen ondernemer is, maar wel over een BTW ID-nummer beschikt in het land waarin deze afnemer is gevestigd.

N | O | B |

De Orde stelt voor dat een Nederlandse dienstverlener, wanneer deze een dienst verleent zoals bedoeld in artikel 6, tweede lid, onderdeel d, van de Wet aan een in een andere lidstaat gevestigde partij die een geldig BTW ID-nummer heeft, er vanuit mag gaan dat naar Nederlandse opvattingen de belasting wordt geheven van de afnemer, als hij het BTW ID-nummer op zijn factuur vermeldt.

6. VERMELDING VAN EENHEIDSPRIJS OP DE FACTUUR

Als gevolg van artikel 35a.1.h dient onder meer de eenheidsprijs exclusief belasting op de factuur te worden vermeld. De Orde vraagt zich af wat bij diensten onder de eenheidsprijs dient te worden verstaan (vgl. diensten waarvoor op basis van uren maal tarief wordt gefactureerd). Of moet dit artikel zo gelezen worden dat deze verplichting alleen voor leveringen van goederen geldt? De Orde gaat er daarbij van uit dat vermelding van de eenheidsprijs alleen plaats vindt in gevallen waarin er feitelijk een eenheidsprijs bestaat en deze aan de afnemer bekend is gemaakt.

Voorts is het de Orde niet duidelijk of er in dit kader nog speciale vereisten gaan gelden voor het factureren van zogeheten doorlopende posten. Bijvoorbeeld het doorbelasten van de kosten van het kentekenbewijs van een nieuwe personenauto door de leverende garagist. De kosten hiervan vormen geen onderdeel van de vergoeding.

Daarnaast is het de Orde niet duidelijk op welke wijze onder de voorgestelde bepalingen moet worden omgegaan met bijvoorbeeld het doorbelasten van statiegelden. Statiegelden zijn op basis van een goedkeuring geen onderdeel van de vergoeding. Ook deze kwestie speelt indien de (buitenlandse) afnemer van de prestatie de factuur opmaakt.

7. CORRECTIE VAN FACTUUR

De Orde vraagt zich af of artikel 35 lid 4 zo gelezen dient te worden dat een document/bericht dat wijzigingen aanbrengt en specifiek verwijst naar de oorspronkelijke factuur, tezamen met de oorspronkelijke factuur als rechtsgeldige factuur kwalificeert. Of vormt dit document/bericht een zelfstandige factuur en moet het daarmee ook aan de overige factuurvereisten voldoen?

8. ARTIKEL 35 LID 6 PERIODIEKE FACTUUR EN GELIJKSOORTIGE LEVERINGEN EN DIENSTEN

In de MvT valt te lezen dat "voor verscheidene afzonderlijke leveringen of diensten kan een periodieke factuur worden opgemaakt, mits deze leveringen of diensten gelijksoortig zijn". De Orde vraagt zich af wat in dit verband onder gelijksoortig dient te worden verstaan. Tevens vraagt de Orde zich af hoe deze bepaling zich verhoudt tot de bestaande goedkeuring om periodiek verzamelfacturen op te maken. In de bestaande goedkeuring wordt voor verzamelfacturen de eis van "gelijksoortige leveringen of diensten" niet gesteld. Naar de mening van de Orde heeft codificatie van het huidige beleid de voorkeur.

9. VRIJSTELLINGEN

De Orde vraagt zich af wat bedoeld wordt met de toelichting in de MvT dat “met betrekking tot een vrijstelling is voldaan aan de eis van “enige aanduiding daarvan”, als de aard van de prestatie door de omschrijving van de prestatie op de factuur duidelijk is.” Betekent dit dat de huidige praktijk kan worden gehanteerd of moeten nog nadere aanduidingen op de factuur worden vermeld indien er een vrijstelling wordt toegepast?

10. NULTARIEF

De richtlijn en ook het wetsvoorstel spreken in brede zin over vrijstellingen en dat het van toepassing zijn van vrijstellingen op de factuur dient te worden vermeld.

In Nederland is de uitvoer of intracommunautaire levering van goederen belast met 0% BTW en beschouwt men deze prestaties van oudsher als BTW belast (tegen een technisch tarief van 0% en dus niet als vrijgesteld met recht op afrek). Dient nu bij uitvoerhandelingen intracommunautaire levering naast de vermelding van de aanduiding 0% BTW in dit kader een nog andere aanduiding te worden vermeld?

11. FISCAAL VERTEGENWOORDIGER

De Orde vraagt of bevestigd kan worden dat de zinsnede "ingeval de belasting wordt voldaan door een fiscaal vertegenwoordiger" in het voorgestelde artikel 35a.1.n aldus gelezen moet worden dat dit lid slechts geldt voor fiscaal vertegenwoordigers met een beperkte vergunning. Indien de buitenlandse ondernemer gebruik maakt van een fiscaal vertegenwoordiger met een algemene vergunning, is de buitenlandse ondernemer immers al zelfstandig geïdentificeerd voor BTW-doeleinden.

12. ELEKTRONISCH FACTUREREN

De MvT merkt op dat “verschillende vormen van elektronische facturen kunnen worden toegestaan. Naast meer traditionele vormen kan gedacht worden aan een elektronisch verzonden document -bijvoorbeeld een tekstbestand of een zogenaamd PDF-document- als “attachment” bij e-mail. Ook het plaatsen van een elektronisch document in de automatiseringsomgeving van de leverancier, de afnemer of een tussenpersoon (“outsourcing”) is mogelijk. (...) Ook andere methoden - dan die van de geavanceerde elektronische handtekening of EDI met het afstemmingsoverzicht - kunnen worden gebruikt om de authenticiteit en integriteit van de elektronisch verzonden facturen te waarborgen. Terzake is het dan wel nodig om vooroverleg met de Belastingdienst te voeren. In dat overleg kan dan worden bezien of de administratieve organisatie van de ondernemer daadwerkelijk de beoogde waarborging bevat, niet alleen rond het moment dat de factuurgegevens worden uitgewisseld, maar ook achteraf, bijvoorbeeld tijdens een controle door de openbare accountant of de Belastingdienst.”

Dit impliceert in veel meer gevallen dan voorheen afstemming van de aanpak van elektronisch factureren met de Belastingdienst. Dit omdat vele ondernemers – indien mogelijk - zullen willen overgaan tot een zo eenvoudig mogelijk systeem van elektronische facturering via tekst en PDF bestanden die worden verzonden via e-mail. Daarbij maakt de Orde op dat specifieke controledeskundigen (EDP-auditspecialisten) van de Belastingdienst geraadpleegd moeten worden.

N | O | B |

De Orde vraagt zich af of de Belastingdienst beschikt over afdoende capaciteit ten behoeve van een voortvarende afwikkeling van deze nieuwe vorm van vooroverleg. Gezien de huidige praktijkervaringen kan dergelijk vooroverleg thans namelijk geruime tijd in beslag nemen. Kan worden toegezegd dat dit overlegtraject binnen een bepaalde termijn kan worden afgerond? Kan voorts worden toegezegd dat indien deze termijn wordt overschreden zonder toedoen van de ondernemer, deze ondernemer alvast gebruik mag maken van deze nieuwe technieken en dat de toepassing en handhaving van de nieuwe regelgeving vervolgens met enige coulance wordt toegepast.

13. VEREISTEN KOPIE VAN NIET ELEKTRONISCHE INKOOPFACTUREN

De Orde vraagt zich af hoe moet worden voldaan aan de voorwaarden van artikel 35c lid 3 (authenticiteit, herkomst en integriteit inhoud) indien slechts een kopie van inkoopfacturen, welke niet in elektronische vorm zijn uitgereikt, wordt bewaard. Indien deze bepaling alleen geldt voor elektronische facturen dan stelt de Orde voor deze bepaling te verduidelijken.

14. 8E/13E RICHTLIJN TERUGGAAFVERZOEKEN BUITENLANDSE BTW

Het is de Orde onduidelijk hoe de Belastingdienst om zal gaan met 8e/13e Richtlijn inzake teruggaafverzoeken in geval van elektronisch uitgereikte facturen.

Zoals bekend is de huidige procedure dat originele facturen moeten worden overgelegd, welke vervolgens door de Belastingdienst worden gemerkt om dubbele teruggaaf te voorkomen. Uit recent overleg met zowel het CPP als de Belastingdienst in Heerlen heeft de Orde opgemaakt dat aan de kant van het Ministerie/Belastingdienst nog geen concrete ideeën bestaan hoe elektronische facturen bij een teruggaafverzoek aangeleverd moeten worden (elektronische aanlevering lijkt vooralsnog geen optie in verband met technische beperkingen aan de kant van de Belastingdienst). Het valt de Orde op dat in het onderhavige wetsvoorstel hierop ten onrechte niet nader wordt ingegaan en vraagt dit alsnog te doen. Zo vraagt de Orde zich af op welke wijze men dient aan te tonen dat een factuur (uitgereikt in naam en voor rekening van de ondernemer) een origineel is als bedoeld in de 8e/13e Richtlijn teruggaafverzoeken van buitenlandse BTW. Daarbij gaat de Orde ervan uit dat indien de elektronische inkoopfactuur is opgemaakt conform de wettelijke eisen dan wel conform specifieke afspraken met de fiscus, de ondernemer zonder meer recht heeft op een teruggaaf.

15. VOORSTEL OVERGANGSREGELING

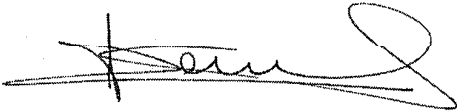
Gezien de korte tijd die resteert voor ondernemers om de nodige maatregelen te treffen om per 1 januari 2004 aan de nieuwe factureringseisen te voldoen (waaronder het aanpassen van ERP-systemen hetgeen in de regel veel tijd kost) acht de Orde het gewenst dat een overgangsregeling wordt getroffen of dat kan worden toegezegd dat de Belastingdienst betreffende de toepassing en handhaving van de nieuwe regelgeving enige coulance betracht. In dit verband kan tevens worden gedacht aan prestaties die in 2003 worden verricht en waarvoor in 2004 facturen worden uitgereikt.

N|O|B|

Een kopie van deze brief heeft de Orde heden verzonden aan de Staatssecretaris. Uiteraard is de Orde gaarne bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Daniels', with a large, stylized flourish at the end.

prof. dr. A.H.M. Daniels